

8η Μαρτίου: Παγκόσμια Ημέρα της Γυναίκας*

Ελισάβετ Παλιούρα, Μαία Μαιευτηρίου "ΛΗΤΩ".

Αντωνία Τουφίδου, Μαία Μαιευτηρίου "ΛΗΤΩ".

*Ομιλία της 10ης Μαρτίου, σε εκδήλωση που έγινε υπό την εποπτεία της Ο.Σ.Ν.Ι.Ε.

Χαιρετίζουμε την Παγκόσμια Ημέρα της Γυναίκας, που αφορμή για την καθιέρωση και τόν εορτασμό της ήταν η 8η Μαρτίου 1857, όταν ξεσηκώθηκαν οι υφάντριες της Ν. Υόρκης διεκδικώντας ανθρωπίνες συνθήκες εργασίας, δίκαιες και ικανοποιητικές αμοιβές, αντίστοιχες μ' αυτές των ανδρών.

Από τότε πέρασαν 140 χρόνια και το γυναικείο κίνημα εξακολουθεί ν' αγωνίζεται και να διεκδικεί ισότητα στην άξια συμμετοχή της γυναίκας σ' όλους τους τομείς.

Έτσι, φέτος, λίγα βήματα πριν το 2000, προβάλλει περισσότερο επιτακτική η ανάγκη να τονίσουμε ότι καθώς έχουν συμπληρωθεί 50 χρόνια από την Οικουμενική Διακήρυξη των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου, το κοινό ιδανικό στο οποίο πρέπει να κατατείνουν όλοι οι λαοί και τα έθνη, έτσι ώστε κάθε άτομο και κάθε όργανο της κοινωνίας να καταβάλει με τη διαδικασία και την παιδεία κάθε προσπάθεια για ν' αναπτυχθεί ο σεβασμός των δικαιωμάτων και των ελευθεριών αυτών, τα στοιχεία της UNICEF, που παραθέτουμε, είναι καταπέλτης για την ανθρώπινη κοινωνία.

– Από τα 130 εκατομμύρια παιδιά, που δεν λαμβάνουν βασική εκπαίδευση, τα 81 εκατομμύρια είναι κορίτσια.

– Κάθε χρόνο 14,3 εκατομμύρια έφηβες γίνονται μητέρες, όχι απαραίτητα για πρώτη φορά. Σημαντικό ποσοστό από αυτές είναι ανύπαντρες.

– Περίπου 2 εκατομμύρια κορίτσια, ηλικίας 4-12 χρόνων, υφίστανται κάθε χρόνο

ακρωτηριασμό των γεννητικών τους οργάνων (μερική ή ολική εκτομή κλειτορίδας, συρραφή μικρών χειλέων αιδοίου με πρωτόγονες μεθόδους ασηψίας-αντισηψίας), κυρίως στις χώρες της Αφρικής και της Μ. Ανατολής, γεγονός που έχει επηρεάσει τη ζωή 130 εκατομμυρίων γυναικών, κυρίως λόγω των βραχυπρόθεσμων προβλημάτων που δημιουργούνται, όπως: τέτανος, σηψαιμία, αιμορραγίες, πληγές στην ουρήθρα, στην ουροδόχο κύστη, στα τοιχώματα του κόλπου και στον πρωκτό, αλλά και μακροπρόθεσμα, κυρίως λόγω χρόνιας ουρολοιμώξης, σοβαρών και εκτενών τραυμάτων, που μπορούν να εμποδίσουν δια βίου το περπάτημα, σχηματισμού συριγγίων, σοβαρών επιπλοκών κατά τον τοκετό, αλλά και πρόωρων θανάτων.

– Από το 1992, που ξέσπασε ο πόλεμος στη Βοσνία-Ερζεγοβίνη, τουλάχιστον 200.000 γυναίκες έπεσαν θύματα βιασμού από στρατιώτες των αντιμαχόμενων παρατάξεων. Οι συστηματικοί μαζικοί βιασμοί, όπως και η πρόκληση ανεπιθύμητης εγκυμοσύνης χρησιμοποιήθηκαν ως όπλα πολέμου και εθνικής εκκαθάρισης, ενώ στις Η.Π.Α, σε μια χώρα που δεν είναι καν σε εμπόλεμη κατάσταση, πάνω από 500.000 γυναίκες βιάζονται κάθε χρόνο.

– Το 40% των γυναικών στις αναπτυσσόμενες χώρες υποσιτίζεται και υποφέρει από έλλειψη ιχνοστοιχείων, ως αποτέλεσμα της διάκρισης στην παροχή τροφής που υφίστανται τα κορίτσια έναντι των αγοριών.

– Την τελευταία δεκαετία, σύμφωνα με

στοιχεία της WHO, 600.000 και πλέον γυναίκες απεβίωσαν παγκοσμίως, ενώ 5.000.000 γυναίκες είναι μόνιμα ανίκανες, από ασθένειες που σχετίζονται με την εγκυμοσύνη και τον τοκετό.

Το φύλο μας και η φύση του επαγγέλματος της μαίας, το τόσο άμεσα σχετιζόμενο με τη γυναικεία φύση, μας ωθεί να επικεντρώσουμε σήμερα την προσοχή μας στα σεξουαλικά και αναπαραγωγικά δικαιώματα, στη σεξουαλική και αναπαραγωγική υγεία των γυναικών, όπως αυτά πρέπει ν' αναγνωρίζονται και να εφαρμόζονται σύμφωνα με τη Διεθνή Διάσκεψη για τον πληθυσμό και την ανάπτυξη, που έγινε στο Κάιρο το 1994.

Τα αναπαραγωγικά δικαιώματα περιλαμβάνουν:

- Το βασικό δικαίωμα όλων των ζευγαριών και των ατόμων ν' αποφασίζουν ελεύθερα και υπεύθυνα τον αριθμό, το χρόνο και τη συχνότητα των παιδιών τους και να έχουν την πληροφόρηση και τα μέσα για να το εφαρμόσουν.

- Το δικαίωμα να επιτυγχάνουν το υψηλότερο επίπεδο σεξουαλικής και αναπαραγωγικής υγείας.

- Το δικαίωμα ν' αποφασίζουν για την αναπαραγωγή ελεύθερα από διάκριση, εξαναγκασμό ή βία.

Η προώθηση των παραπάνω δικαιωμάτων πρέπει να περιλαμβάνει τα ακόλουθα:

- Η σεξουαλική αγωγή να εισαχθεί ως μάθημα στη βασική υποχρεωτική εκπαίδευση.

- Η ζωή της γυναίκας δεν πρέπει να τίθεται σε κίνδυνο λόγω ανεπιθύμητης εγκυμοσύνης. Δωρεάν παροχή υπηρεσιών σε κάθε γυναίκα που επιθυμεί διακοπή της εγκυμοσύνης της, με ελεύθερη και ενημερωμένη συγκατάθεση, καθώς και παροχή υπηρεσιών ψυχολογικής υποστήριξης.

- Η ζωή καμιάς γυναίκας δεν πρέπει να τίθεται σε κίνδυνο, εξαιτίας ανεπαρκούς

πρόσβασης σε υπηρεσίες υγείας ή ανεπάρκειας συμβουλευτικών υπηρεσιών, σχετικών με τη σεξουαλική και αναπαραγωγική υγεία.

- Σε όλες τις γυναίκες πρέπει να επιτρέπεται η χρήση της αντισυλληπτικής μεθόδου, που επιθυμούν, και τα αντισυλληπτικά μέσα να παρέχονται δωρεάν μετά από συμβουλευτική ιατρική οδηγία.

- Η αναπαραγωγική και σεξουαλική υγεία των γυναικών πρέπει να προστατεύεται στο χώρο εργασίας τους με ειδική νομοθετική ρύθμιση.

- Προστασία της ανύπαντρης μητέρας κοινωνικά.

- Όλες οι γυναίκες έχουν το δικαίωμα να είναι ελεύθερες από φόβο, ντροπή, ενοχή και άλλες ψυχολογικές πιέσεις, που αναχαιτίζουν τη σεξουαλική ανταπόκριση και βλάπτουν τις σεξουαλικές τους σχέσεις.

- Καμιά γυναίκα δεν πρέπει νά γίνει υπο-

κείμενο εξαναγκαστικής εγκυμοσύνης.

– Η εγκυμοσύνη είναι βιολογικό και κοινωνικό δικαίωμα, δεν αποτελεί ασθένεια, γι' αυτό η δαπάνη τοκετού πρέπει να καλύπτεται από το σύστημα υγείας κάθε χώρας, η εγκυμοσύνη και η μητρότητα να επιδοτούνται. Ο μητρικός θηλασμός πρέπει να προωθηθεί με ειδικές ρυθμίσεις και παροχές στις μητέρες, που θέλουν να θηλάσουν τα παιδιά τους.

– Η γενετική έρευνα έχει φθάσει σήμερα σε τέτοιο επίπεδο, που μπορεί να συνεισφέρει στο καλό της ανθρωπότητας. Τα αποτελέσματα αυτών των ερευνών έχουν σημαντικές επιπτώσεις στην αναπαραγωγή. Είναι ουσιαστικό ν' αναπτυχθεί ένας διεθνής κώδικας ηθικής, έτσι ώστε η πρόοδος να χρησιμοποιηθεί επ' αγαθό και όχι επί ζημιά της ανθρωπότητας.

– Τα σεξουαλικά και αναπαραγωγικά δικαιώματα εφαρμόζονται εξίσου στις μετανάστριες, ανεξαρτήτως του νομικού τους καθεστώτος.

Τα τελευταία 30 χρόνια φεμινισμού σημάδεύτηκαν από το ξέσπασμα της αγανάκτησης και του θυμού, καθώς βγήκε στην επιφάνεια όλη η αλήθεια, για τη βία που υφίσταται το γυναικείο σώμα: βιασμοί, σεξουαλική κακοποίηση παιδιών, σωματική κακοποίηση γυναικών, σεξουαλική παρενόχληση, ακρωτηριασμός των γεννητικών οργάνων της γυναίκας, τρομοκρατία, με στόχο τη στέρηση του δικαιώματος στην αναπαραγωγή. Εμείς οι μαίες, έχουμε να προσθέσουμε και τη μετατροπή του φυσικού τοκετού σε "τεχνολογικό επίτευγμα". Αντί επιλόγου, λοιπόν, μια προτροπή:

– Ας μην αφήνει η γυναίκα το σώμα της να γίνεται αντικείμενο εμπορευματοποίησης και φαρμακευτικής παρέμβασης χωρίς λόγο.

– Ας βιώσει την πραγμάτωση ενός φυσικού γεγονότος και μιας βιολογικής ανάγκης, όπως είναι ο τοκετός, με τους κα-

νόνες που επιβάλει η φύση και όχι με τους κανόνες που κάποιοι θέλουν να επιβάλουν.

– Ας αντισταθεί σε επεμβατικούς χειρισμούς, που υπόκειται το σώμα και η φύση της. Να απαιτεί τη φυσική και φυσιολογική εξέλιξη του τοκετού της, απαλλαγμένου από τη σημερινή ιατρικοποίησή του (όταν δεν υπάρχει ιατρικός λόγος).

– Ας σταματήσει να είναι φυγόπονη από τον πόνο που παράγει το ίδιο της το σώμα, για να συντελεστεί το μεγαλύτερο θαύμα, ασύλληπτο ακόμα στο μυαλό του ανθρώπου.

– Ας αντισταθεί στο κατεστημένο του σημερινού συστήματος υγείας, που θέλει τη γυναίκα να βιώνει τον τοκετό της καθηλωμένη σ' ένα κρεβάτι, με τον ορό με την ωδινοποίηση στο χέρι.

Σε μια κοινωνία, που τα πάντα γίνονται με γρήγορους ρυθμούς, που όλοι προσπαθούν να τα προλάβουν όλα, με αυτοσκοπό το κέρδος, ας προσπαθήσουμε να διαφυλάξουμε και να κρατήσουμε ατόφιο, αυτό, που μας κάνει "διαφορετικά άνωτερες" από τους άνδρες: τον τοκετό μας.

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΗ

Τη Δευτέρα 8 Μαρτίου 1999, ο "ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΓΙΑ ΤΑ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ ΤΗΣ ΓΥΝΑΙΚΑΣ" πραγματοποίησε τελετή στο παλαιό αμφιθέατρο της Ιατρικής Σχολής του Πανεπιστημίου Αθηνών, στη διάρκεια της οποίας απένειμε το «Βραβείο γυναικείας κοινωνικής προσφοράς», που απονέμει κάθε χρόνο στην «Ημέρα της Γυναίκας». Κατά τη φετινή απονομή τιμήθηκαν με το βραβείο δύο διακεκριμένες Μικρασιάτισσες: η κ. Δόμνα Σαμίου και η κ. Φιλίω Χαϊδεμένου.

Στην εκδήλωση προσεκλήθη η Πρόεδρος μας κ. Ελένη Σαμαριτάκη, η οποία και εκπροσώπησε το Σ.Ε.Μ.Α.